

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 1/13
Λουξεμβούργο, 15 Ιανουαρίου 2013

Απόφαση στην υπόθεση C-416/10
Jozef Križan κ.λπ. κατά Slovenská inšpekcia životného prostredia

Το κοινό πρέπει να έχει πρόσβαση σε πολεοδομική απόφαση σχετικά με την κατασκευή εγκαταστάσεως έχουσας σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις

Δεν δύναται να γίνει επίκληση της προστασίας επιχειρηματικού απορρήτου για να μη παρασχεθεί η πρόσβαση αυτή

Κατά τη Σύμβαση του Όρχους¹, στην περίπτωση που έχει κινηθεί διαδικασία λήψεως αποφάσεως από μέρους περιβαλλοντικών θεμάτων το ενδιαφερόμενο κοινό πρέπει να μπορεί να λάβει μέρος στη διαδικασία αυτή από την έναρξή της, δηλαδή όταν όλες οι επιλογές και λύσεις είναι ακόμη δυνατές και όταν δύναται να ασκήσει πραγματική επιρροή. Επιπλέον, το ενδιαφερόμενο κοινό πρέπει, κατ' αρχήν, να μπορεί να λάβει δωρεάν γνώση όλων των πληροφοριών που έχουν σημασία για τη διαδικασία λήψεως αποφάσεως και να αμφισβητήσει δικαστικά τη νομιμότητα κάθε αποφάσεως απορρέουσας από τη διαδικασία αυτή.

Το 2006, η Περιφερειακή Αρχή Πολεοδομικού Σχεδιασμού της Μπρατισλάβα (Σλοβακία) εξέδωσε πολεοδομική απόφαση σχετικά με τη δημιουργία χώρου υγειονομικής ταφής απορριμμάτων σε λάκκο εξορύξεως γης για πλινθοποιεία, ο οποίος αποκαλείται «Nová jama» (νέο όρυγμα). Στη συνέχεια, η σλοβακική επιθεώρηση περιβάλλοντος κίνησε ολοκληρωμένη διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας ιδιώτες, κάτοικοι του Δήμου του Pezínok, ζήτησαν να δημοσιευθεί η πολεοδομική απόφαση. Το όργανο αυτό αδειοδότησε τη δημιουργία και εκμετάλλευση του χώρου υγειονομικής ταφής απορριμμάτων χωρίς προηγουμένως να δημοσιεύσει την εν λόγω απόφαση. Κατόπιν διοικητικής προσφυγής, το δευτεροβάθμιο όργανο προστασίας του περιβάλλοντος επικύρωσε την απόφαση αυτή, αφότου είχε δημοσιεύσει την πολεοδομική απόφαση.

Οι ενδιαφερόμενοι προσέφυγαν ακολούθως στα σλοβακικά δικαστήρια και το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Ανώτατο Δικαστήριο της Δημοκρατίας της Σλοβακίας) ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει το περιεχόμενο του δικαιώματος του κοινού να μετέχει στις διαδικασίες αδειοδοτήσεως σχεδίων τα οποία έχουν σημαντικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο κατ' αρχάς υπενθυμίζει ότι εθνικός δικονομικός κανόνας δεν δύναται να θέσει υπό αμφισβήτηση τη δυνατότητα των εθνικών δικαστηρίων να υποβάλλουν στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως όταν έχουν αμφιβολίες σχετικά με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης. Κατά συνέπεια, το εθνικό δικαστήριο διατηρεί τη δυνατότητα αυτή –ακόμη και αν εθνικός κανόνας το υποχρεώνει να ακολουθήσει τη νομική θέση που διατύπωσε το σλοβακικό συνταγματικό δικαστήριο– και θα πρέπει να μην εφαρμόσει τις εκτιμήσεις του τελευταίου δικαστηρίου αν αυτές αποδειχθούν αντίθετες προς το δίκαιο της Ένωσης. Ως ανώτατο δικαστήριο, το Najvyšší súd Slovenskej republiky μάλιστα οφείλει να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει, στη συνέχεια, ότι η πολεοδομική απόφαση σχετικά με τη δημιουργία του περί ου πρόκειται χώρου υγειονομικής ταφής απορριμμάτων είναι ένα από τα μέτρα βάσει των οποίων θα ληφθεί η τελική απόφαση αδειοδοτήσεως ή μη αδειοδοτήσεως της εγκαταστάσεως αυτής. Επιπλέον, περιέχει πληροφορίες σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις του σχεδίου,

¹ Σύμβαση για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος, η οποία υπεγράφη στο Όρχους στις 25 Ιουνίου 1998. Η Σύμβαση αυτή εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 2005/370/EK του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005 (ΕΕ L 124, σ. 1).

σχετικά με τους όρους που τάσσονται στον φορέα εκμεταλλεύσεως για να περιορίσει τις επιπτώσεις αυτές, σχετικά με τις αντιρρήσεις που προβλήθηκαν από τα μέρη της πολεοδομικής διαδικασίας και σχετικά με τους λόγους που δικαιολόγησαν τις επιλογές στις οποίες προέβη η αρμόδια αρχή προκειμένου να εκδώσει την απόφαση αυτή. Κατά συνέπεια, περιέχει πληροφορίες σχετικές με τη διαδικασία αδειοδότησεως στις οποίες το ενδιαφερόμενο κοινό πρέπει να μπορεί να έχει πρόσβαση βάσει της Συμβάσεως και της οδηγίας για την ολοκληρωμένη πρόληψη και τον έλεγχο της ρυπάνσεως², οδηγίας η οποία επαναλαμβάνει τις διατάξεις της Συμβάσεως. Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι **η άρνηση να τεθεί στη διάθεση του ενδιαφερόμενου κοινού η πολεοδομική απόφαση δεν δύναται να δικαιολογηθεί με επίκληση της προστασίας της εμπιστευτικότητας εμπορικών ή βιομηχανικών πληροφοριών.**

Το Δικαστήριο υπογραμμίζει, επίσης, ότι το ενδιαφερόμενο κοινό πρέπει να διαθέτει το σύνολο των σχετικών πληροφοριών **ήδη από το στάδιο της πρωτοβάθμιας διοικητικής διαδικασίας**, πριν ληφθεί μια πρώτη απόφαση, αρκεί οι πληροφορίες αυτές να ήταν διαθέσιμες σε αυτό στάδιο της διαδικασίας. Παρά ταύτα, το δικαίωμα της Ένωσης δεν απαγορεύει τη δυνατότητα όπως μια αδικαιολόγητη άρνηση να τεθεί κατά την πρωτοβάθμια διοικητική διαδικασία μια πολεοδομική απόφαση στη διάθεση του ενδιαφερόμενου κοινού νομιμοποιηθεί κατά τη δευτεροβάθμια διοικητική διαδικασία, υπό την προϋπόθεση ότι όλες οι επιλογές και λύσεις είναι ακόμη δυνατές και ότι η νομιμοποίηση αυτή καθιστά δυνατό για το κοινό να επηρεάσει πραγματικά την έκβαση της διαδικασίας λήψεως αποφάσεως.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι ο σκοπός της οδηγίας ο οποίος συνίσταται στην πρόληψη και στον έλεγχο των ρυπάνσεων δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί αν ήταν αδύνατον να αποφευχθεί η κατάσταση κατά την οποία μια εγκατάσταση δυναμένη να λάβει άδεια χορηγηθείσα κατά παράβαση της οδηγίας αυτής συνεχίζει να λειτουργεί εν αναμονή οριστικής αποφάσεως επί της νομιμότητας της άδειας αυτής. Κατά συνέπεια, η οδηγία απαιτεί να έχουν τα μέλη του ενδιαφερόμενου κοινού το δικαίωμα να ζητήσουν τη λήψη προσωρινών μέτρων ικανών να αποτρέψουν τις ρυπάνσεις αυτές, όπως η προσωρινή αναστολή της βαλλόμενης άδειας.

Τέλος, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η απόφαση εθνικού δικαστή η οποία ακυρώνει άδεια χορηγηθείσα κατά παράβαση της προαναφερθείσας οδηγίας δεν δύναται, αυτή καθ' εαυτή, να αποτελέσει αδικαιολόγητη προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας του φορέα εκμεταλλεύσεως.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να θέσουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να λύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το ["Europe by Satellite"](#) ☎ (+32) 2 2964106

² Οδηγία 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρυπάνσεως (ΕΕ L 257, σ. 26), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2006 (ΕΕ L 33, σ. 1).